

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Enric ANGLADA FORS
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-un de setembre del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 2400075/2012, seguida pels presumptes delictes majors de funcionament o finançament d'establiment de prostitució i d'afavoriment de prostitució, i de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, contra l'acusat F. C. F. D. O., nascut el 25 d'abril del 1967 a Rio de Janeiro (Brasil), fill de José i de Janete, de nacionalitat espanyola, resident al Principat, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel

Lletrat Sr. Cerni POL ROSSA; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nadia ALIS CIRERA, i actuant de ponent el Magistrat Sr. Enric ANGLADA FORS, havent designat el Tribunal, ponent per la redacció de la sentència al Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: l'acusat F. C. F. D. O., nascut el 25 d'abril del 1967, de nacionalitat espanyola i amb antecedents penals no computables a efectes de reincidència, conegut amb l'àlies *B.*, des de finals del mes d'abril del 2012 fins a la data de la seva detenció, el 3 de juliol del mateix any, regentà un pis a La Seu d'Urgell, on hi tenia contractades varies noies per a l'exercici de la prostitució, prostíbul que anunciava amb uns *flyers* amb el títol *D. R. L. C.* on hi constava, a l'anvers un número de telèfon d'Espanya i les fotografies de quatre noies joves amb poca roba i posat provocatiu, i al revers la relació de serveis sexuals que s'hi oferien.

L'acusat, amb l'ànim de obtenir major profit econòmic i aprofitant-se de la infraestructura del prostíbul de La Seu, així com de la seva professió de taxista al Principat, també oferia els serveis del prostíbul al Principat, fent-ne publicitat amb els mateixos *flyers* que lliurava a altres taxistes del Principat per a què duguessin clients al prostíbul de La Seu, oferint-los una comissió de entre cinc i deu euros per cada client que duien al prostíbul.

L'acusat també oferí els serveis del prostíbul a clients al Principat, duent les noies amb el seu taxi al Principat per a què prestessin els serveis sexuals a clients al mateix Principat, bé en hotels, bé als domicilis dels clients i també en un pis propietat de l'acusat radicat a d'Escaldes-Engordany.

Els serveis sexuals que prestaven les noies desplaçades al Principat, quins preus oscil·laven entre 150 i 400 euros, àdhuc en algunes ocasions molt més, els cobrava directament l'acusat del

client, ja en efectiu o mitjançant un TPV portàtil que duia, o bé desplaçant-se amb els clients a algun caixer automàtic, quedant-se l'acusat la major part del preu del servei sexual, lliurant la resta, que mai arribava ni tant sols a la meitat del preu, a la noia que havia prestat els serveis.

L'acusat F. C. F. D. O., en data 6 de juliol del 2012 i posteriorment a la seva detenció, va telefonar a K. R. D. S. per tal de què modifiqués les seves declaracions efectuades al Servei de Policia i a la Batllia, comminant-la a que digués literalment que ella *no cobrava per compte d'ell pels serveis sexuals prestats a Andorra*.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius dels delictes majors continuats de funcionament o finançament d'establiment de prostitució i d'afavoriment de prostitució, i d'un altre delicte major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, tipificats als articles 150, 151 i 423, respectivament, del Codi penal, dels quals estima responsable en concepte d'autor l'acusat F. C. F. D. O., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demana imposar a l'acusat la pena de un any i sis mesos de presó, part condicional, per cadascun dels delictes majors dels arts 150 i 151, i dos anys de presó, part condicional, pel delicte major de l'article 423, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com el comís del pis d'Escaldes-Engordany, i el pagament de les despeses processals causades.

El Ministeri Fiscal no formula reclamació en concepte de responsabilitat civil.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional, si bé afegint dues penes complementàries, la de quatre anys d'inhabilitació per l'ofici de

taxista i la de prohibició d'entrar en contacte amb les noies per un període de quatre anys, d'acord amb l'article 38. 2 i 3 del Codi penal.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, es mostrà majoritàriament en desacord amb la descripció dels fets realitzada pel Ministeri Fiscal, admetent sols que l'acusat va disposar d'un local destinat a la prostitució a La Seu d'Urgell, anomenat *D. R. L. C.*, però que en cap cas va utilitzar un pis de la seva propietat al Principat per realitzar activitats de prostitució, ni mai va posar en contacte cap client amb noies per a serveis sexuals al Principat, ni va tenir cap establiment de prostitució al Principat, doncs l'activitat de prostitució la va dur a terme a La Seu d'Urgell i no al Principat. D'altra banda, el seu defensat mai va tractar d'influir en els testimonis de les noies O. D. Y. Q. i K. R. D. S. per a què modifiquessin les seves declaracions, per tot això, sol·licita la lliure absolució del seu defensat.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, reiterant la sol·licitud de la lliure absolució de l'acusat i, subsidiàriament i pel cas de condemna, que no li sigui imposada la pena complementària de la inhabilitació per l'ofici de taxista.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

1r) Un delictes major d'establiment de prostitució de l'article 150 del Codi penal, que castiga el qui faci funcionar o financi un establiment de prostitució.

2n) un delictes major continuat d'afavoriment de la prostitució de l'article 151.1 del Codi penal, que castiga qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri.

3r) un delict major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, de l'article 423 del Codi penal.

En defecte d'una definició legal de prostitució, hem d'acudir a la definició del Diccionari de la Llengua Catalana de l'Institut d'Estudis Catalans, *pràctica d'avenir-se, de forma habitual i professional, a mantenir relacions sexuals amb finalitats de lucre*. Així, la nota característica ve donada per les relacions sexuals, enteses com a serveis sexuals, a canvi d'un preu.

En el cas d'autes, hi ha prova abundant de que l'acusat feia funcionar un pis o local a La Seu d'Urgell on es realitzaven serveis sexuals a canvi d'un preu per varies noies, totes elles majors d'edat i de manera lliure i voluntària, essent l'acusat qui gestionava el prostíbul, negociant els preus amb els clients i cobrant l'import dels serveis, i també hi ha prova abundant de que l'acusat es dedicava a reclutar noies per exercir la prostitució, i va promoure i facilitar la prostitució de varies noies, havent quedat també provat que aquestes activitats l'acusat les exercí no sols a La Seu d'Urgell sinó també al Principat, com més endavant es raonarà.

Contem amb prova de càrrec directa, com són les pròpies manifestacions de l'acusat, en allò que té reconegut dels fets imputats, i de manera més principal les manifestacions dels testimonis que han declarat al judici oral, avalades per la documental integrada per les transcripcions de les múltiples comunicacions telefòniques (converses i sms) mantingudes per l'acusat amb les noies que exercien la prostitució i els clients d'aquestes. També integra prova de càrrec directa les declaracions a la Batllia de K. R. D. S., que exercia la prostitució amb l'àlies S.. Malgrat que dita testimoni no va comparèixer al judici oral doncs, com consta al foli 2939, no va poder ser citada al domicili que consta a les actuacions, a la localitat d'Almazora, Castellò (Espanya), com ha ocorregut amb una altra de les noies que exercien la prostitució, L. A. D. S., K. R. D. S. declarà a la Batllia en

presència de Lletrat defensor de l'acusat, per la qual cosa el seu testimoni a la Batllia val com a prova de càrrec per haver-se fet amb contradicció.

Respecte dels testimonis de les altres noies que exercien la prostitució, que no han comparegut al judici oral, sigui per la impossibilitat de desplaçar-se del seu actual país de residència, com és el cas de T. K. D. R. N., que viu al Brasil, sigui per causa que no consta, com és el cas de R. D. C. B. C. i O. D. Y. Q., així com dels testimonis dels clients que no han comparegut al judici oral, les manifestacions d'unes i d'altres poden valer com indicatiu.

La defensa de l'acusat admet que el seu defensat va tenir durant una part de l'any 2012 un local destinat a la prostitució a La Seu d'Urgell, anomenat *D. R. L. C.*, on tenia contractades noies que exercien la prostitució, però nega que en cap cas utilitzés un pis de la seva propietat al Principat per realitzar activitats de prostitució, ni mai va posar en contacte cap client del seu local a Espanya per a que realitzés serveis sexuals ni a La Seu ni al domicili dels clients al Principat, no havent-hi tampoc cap prova de l'existència d'un establiment de prostitució per part de l'acusat al Principat. La defensa al·lega que tota l'activitat de prostitució es va dur a terme a La Seu d'Urgell i no al Principat, per la qual cosa no hi hauria ni delictes d'establiment de la prostitució l'article 150, ni delictes d'afavoriment de la prostitució de l'article 151.1.

CONSIDERANT SEGON. El Ministeri Fiscal acusa a F. C. F. D. O. pel delictes major d'establiment de prostitució de l'article 150 del Codi penal perquè considera provat que l'acusat, a més a més de regentar un pis a de La Seu d'Urgell, amb el reclam de *D. R. L. C.*, també disposava de dos pisos al Principat on facilitava els serveis sexuals de les noies amb clients del Principat, concretament un pis de la seva propietat, radicat a d'Escaldes-Engordany, i un estudi que tenia llogat a Andorra la Vella, que havia habilitat a aital efecte.

Així com no s'ha obtingut prova de càrrec suficient de que l'acusat utilitzés l'estudi d'Andorra la Vella per a facilitar els serveis sexuals de les noies amb clients del Principat, sí que hi ha prova de càrrec suficient en el cas del pis de d'Escaldes-Engordany.

La prova s'integra per la declaració de K. R. D. S., àlies S., que al Servei de Policia referí un servei sexual que ella i una altra noia varen fer per encàrrec de l'acusat a un client al Principat, concretament un pis que es trobava radicat a Escaldes-Engordany, on no hi havia cap moble, únicament un matalàs en una de les habitacions i on varen efectuar el servei sexual amb el client (folis 1097-1100), declaració que ratificà a la Batllia, si bé en quan al que declarà al Servei de Policia sobre el servei sexual que realitzaren en un pis a la zona d'Engolasters, va precisar que ella i la seva companya es trobaven en una roba interior, i que si no van mantenir relacions sexuals, és per quant el client físicament no va poder (folis 1187-1190). Recordem que aquesta declaració de K. R. D. S. a la Batllia es va fer en amb intervenció del Lletrat defensor de l'acusat, per tant, té valor com a prova de càrrec.

Aquestes manifestacions de K. R. D. S. troben aval a les transcripcions de les conversacions telefòniques núm. 169 a 190 (folis 894-915), i en les manifestacions de L. A. D. S. al Servei de Policia i a la Batllia (folis 1334-1335 i 1377-1379). L. A. D. S. era l'altra noia que acompanyà a K. R. D. S. en aquest servei al pis d'Escaldes-Engordany. I també estan avalades per les transcripcions núm. 169 (foli 1341) i 187 (foli 1357) i les fotografies als folis 1371-1375 del reintegrament dels diners en un caixer automàtic, efectuat per l'acusat amb la targeta del client.

I, al menys, hi ha constància d'una altra ocasió en que l'acusat va proposar a una de les noies, O. D. Y. Q., prestar serveis sexuals a un client al pis d'Escaldes-Engordany, però O. D. Y. Q. va declinar la proposició, com té declarat O. D. Y. Q. a la Batllia (folis 1400-1402) i resulta de la transcripció núm. 165, conversa entre O. D. Y. Q. i l'acusat (folis 2794-2795). Està clar que si

l'acusat va fer aquesta proposició a una de les noies era perquè destinava aquest pis als contactes sexuals al Principat entre algunes de les noies del prostíbul de La seu i clients del Principat.

Constitueixen també prova les converses de l'acusat amb un client, en data 14 de juny del 2012, en la que l'acusat li diu que té les noies a Andorra i que poden quedar a Andorra, i li indica on és el pis, transcripcions núm. 227, 228, 229 i 230 (folis 2796- 2801)

Finalment, també cal considerar el testimoni del Comissari Major del Servei de Policia núm. P0236, que en l'acte del judici oral va manifestar que varen constatar un pis d'Escaldes-Engordany que era propietat de l'acusat i allí hi duia noies.

El Tribunal no aprecia el delicte major com a continuat, contràriament a la tesis del Ministeri Fiscal, perquè de la prova resulta que era un sol el pis que l'acusat destinava a facilitar els serveis sexuals de les noies amb clients del Principat, concretament el pis d'Escaldes-Engordany, per la qual cosa entenem que els fets integren un sol delicte major d'establiment de prostitució de l'article 150 del Codi penal.

CONSIDERANT TERCER. L'altre delicte en relació a la prostitució objecte d'acusació és el delicte major continuat d'afavoriment de la prostitució de l'article 151.1 del Codi penal que, recordem, castiga qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri.

Són, doncs, quatre les conductes típiques: el reclutament, la promoció, la facilitació i l'afavoriment de la prostitució.

El Tribunal de Corts aprecià delicte major d'afavoriment de la prostitució (article 214 del Codi penal de 1990) a qui havia deixat el seu apartament per a tres noies per a que hi exercissin la prostitució, havent fet, a més a més, d'intermediari entre els clients i les noies, discutint sobre els serveis sexuals i preu (sentència de 30 d'abril de 1997, causa 25-5/97).

L'acusat, a la seva declaració a la Batllia (folis 1052-1066) reconegué haver muntat al pis a La Seu d'Urgell un club amb noies que feien massatges i també mantenien relacions sexuals amb els clients, que n'havia fet publicitat entre els taxistes del Principat, als que proposà una compensació econòmica per cada client que duguessin al club, si bé afirmà que les noies mai varen pujar al Principat i que cap de les converses que mantingué amb els suposats clients es referien a encontres sexuals al Principat.

De l'activitat duta a terme l'acusat a La Seu d'Urgell tenim proves documentals, com són els *flyers D. R. L. C.*, en els que hi constava, a l'anvers un número de telèfon d'Espanya i les fotografies de quatre noies joves amb poca roba i posat provocatiu, i al revers la relació de serveis sexuals que s'hi oferien (folis 22 i 23 fotocopia en blanc i negre). Varis exemplars d'aquests *flyers* se li ocuparen dins del seu vehicle taxi Opel Zafira AND-XXXXX (foli 512).

També la documental integrada per les múltiples converses telefòniques mantingudes tant amb les noies que exercien la prostitució com amb els clients, amb els telèfons dels que l'acusat té reconegut a la Batllia que n'era usuari, números 359 091 i 327 839 (foli 1054).

Algunes d'aquestes converses són prova d'una activitat de reclutament per a l'exercici de la prostitució, con la conversa de 7 de juny del 2012 amb una de les noies, O. D. Y. Q., dient-li que li falten noies i que li busqui, sms de 17 de maig del 2012 i trucades, una al client A. G. L., i a altres possibles clients (folis 213, 214-215, 227, 247), dient-li que té noves noies, *me ha llegado el producto nuevo....., una rubia Checa, ojos azules oohhhh..., una brasilera..., Y una paraguaya y en total ahora vuelvo a tener cinco, però todas, todas, todas morenes..., la cinco que están allí están cañón..., lo que hay allí no hay en ningún sitio tio las subi de Barcelona....., todas de ojos azules, todas....*

Altres proves ho són de les activitats de promoció, facilitació o afavoriment de la prostitució, com a regent del prostíbul de La Seu d'Urgell, com són les converses i sms per saber quina noia està amb quin client, per quan temps, els diners, etc etc (folis 219-221, 225, 228 a 234, 244-245, 246-247, 257-259, 264, 265, 266, 276, 280, 285, 293, 305-307, 332, 645-646), sobre la publicitat i anuncis del local (folis 222, 238, 244), així com la llibreta intervinguda al seu vehicle, que l'acusat a la Batllia la reconeix com de la seva propietat, on hi anotava el nombre d'hores de les noies que tenia contractades i la part que li corresponia, un 50 per cent (foli 1062), així com les comissions a taxistes del Principat d'Andorra per portar clients al local de La Seu d'Urgell (folis 250-251, i declaracions dels taxistes H. H. M. al Servei de Policia (folis 639-640), a la Batllia (foli 1427) i al judici oral, A. M. E. A. al Servei de Policia (folis 1250-1251), J. A. A. F. al Servei de Policia (folis 1281-1282) i M. L. A. també al Servei de Policia (folis 1306-1307).

Al judici oral l'acusat igualment reconegué haver portat al Principat moltes dones de La Seu d'Urgell, però que no sabia a què es dedicaven, que les portava com a taxista i que feia la seva feina de taxista i res més, i que mai ha pujar a cap noia al Principat per exercir la prostitució. Preguntat sobre S., àlies de K. R. D. S., L. A. D. S., T. K. D. R. N. i O. D. Y. Q., l'acusat nega que exercissin la prostitució per compte d'ell i que mai varen estar al seu pis d'Escaldes-Engordany, negant també que hagués portat cap noia al domicili d'A. B. G., i que fou aquest qui la va anar a recollir.

Afegí que els seus ingressos a l'època dels fets eren de 1.500 o 2.000 euros, o potser una mica més a l'hivern, i que no ha ingressat mai imports provenint de la prostitució.

Però les declaracions d'algunes de les noies, concretament K. R. D. S., àlies S., L. A. D. S., T. K. D. R. N. i O. D. Y. Q., d'una banda, i també les d'alguns testimonis, desvirtuen absolutament la versió de l'acusat.

També hi ha prova que desvirtua la seva versió pel que fa als ingressos declarats d'entre 1.500 i 2.000 euros mensuals, doncs del control de comptes efectuat resulten uns ingressos en efectiu d'uns 6.000 euros mensuals, un enriquiment que no es justifica sinó pel negoci de prostitució que exercia tant a La Seu d'Urgell com al Principat.

En efecte, de l'activitat de promoció, facilitació o afavoriment de la prostitució al Principat per part de l'acusat contem amb prova de càrrec directa i amb altres indicis incriminatoris.

En primer lloc, és prova directa el testimoni d'una de les noies que exercia la prostitució, K. R. D. S., àlies S., qui al Servei de Policia manifestà que ella i una altra noia, per encàrrec de l'acusat, varen anar a un pis al Principat, concretament un pis on no hi havia cap moble, únicament un matalàs en una de les habitacions i on varen efectuar el servei sexual amb el client, i quan dita testimoni fou preguntada sobre algunes converses telefòniques mantingudes amb l'acusat, va manifestar que l'acusat li proposà efectuar serveis sexuals al Principat, serveis que en ocasions no s'arribaren a realitzar però que en alguna ocasió sí que es realitzaren al Principat (folis 1097-1100).

Aquestes manifestacions de K. R. D. S. troben aval a les transcripcions de les conversacions telefòniques núm. 169 a 190 (folis 894-915),

Dita testimoni a la Batllia va ratificar la seva declaració feta al Servei de Policia si bé, en quan al que declarà al Servei de Policia sobre el servei sexual que realitzaren en un pis a la zona d'Engolasters, va precisar que ella i la seva companya es trobaven en roba interior, i que si no van mantenir relacions sexuals, és per quant el client físicament no va poder (folis 1187-1190).

La declaració de K. R. D. S. a la Batllia es va fer en amb intervenció del Lletrat defensor de l'acusat, per tant, té validesa com a prova de càrrec.

Indici que avala el que ha manifestat K. R. D. S. són les manifestacions de L. A. D. S., que era l'altra noia que acompanyà a K. R. D. S. en aquest servei al Principat, al Servei de Policia i a la Batllia (folis 1334-1335 i 1377-1379), indici per quan dites declaracions foren fetes sense la intervenció del Lletrat defensor de l'acusat.

I també el que té declarat O. D. Y. Q. a la Batllia en relació a la proposició que li va fer l'acusat de prestar serveis sexuals a un client al pis d'Escaldes-Engordany, proposició que O. D. Y. Q. va declinar (folis 1400-1402), fets als que fa referència la transcripció núm. 165, conversa entre O. D. Y. Q. i l'acusat (folis 2794-2795). Reiterem el que ja hem dit de què és clar que si l'acusat va fer aquesta proposició a una de les noies era perquè destinava aquest pis als contactes sexuals al Principat entre algunes de les noies del prostíbul de La Seu i clients del Principat.

La prova d'aquests fets també resulta de les transcripcions núm. 169 (foli 1341) i núm. 187 (foli 1357), així com de les fotografies que consten als folis 1371-1375, fetes en el moment del reintegrament dels diners en un caixer automàtic, efectuat per l'acusat amb la targeta del client.

Altre indici és la declaració al Servei de Policia i a la Batllia de R. D. C. B. C. (folis 1215-1220), on explica que al menys en dues ocasions l'acusat la va pujar al Principat i la va dur a dos domicilis diferents per mantenir relacions sexuals amb un client, que l'acusat li va pagar 100 euros, tot i que al client li havia cobrat 150 euros, que en una de les ocasions va coincidir amb una altra noia (T. K. D. R. N.) i que la darrera ocasió va ser a un apartament tipo estudi ubicat a Santa Coloma, propietat de l'acusat. També en aquest cas, a dites declaracions els donem valor d'indici, i no de prova directa, per haver-se fet sense la intervenció del Lletrat de l'acusat.

T. K. D. R. N., una altra de les noies que treballava per compte de l'acusat prestant serveis sexuals, a la seva declaració a la Batllia en data 17 de juliol del 2012 declarà que al Principat ha

treballat per compte de B. essent el darrer cop fa sis o vuit mesos, i que ho ha fet al Principat en diverses ocasions, sempre a casa dels clients o bé en hotels, i que no va realitzar cap servei al pis que B. tenia a Escaldes (folis 1408-1409).

D'altra banda, contem amb diverses converses telefòniques d'alguns clients amb l'acusat, en les que es refereixen contactes per serveis sexuals al Principat, promoguts i facilitats per l'acusat.

Converses telefòniques del dia 19 de maig del 2012, en les que un client que està a La Massana demana a l'acusat que li porti una *noia liberal* per estar amb dos homes (folis 252-253, 255-256).

Conversa del 19 de maig del 2012 amb un client al que li demana 200 euros per pujar-li una noia *Guapisima...22 añitos..a Andorra* (folis 753-754).

Converses del 20 de maig del 2012 amb un possible client, on queda clar que l'acusat pujava les noies al Principat d'Andorra per exercir la prostitució, *Yo estoy con las chicas aquí arriba...., con todas las chicas que trabajan conmigo aquí arriba..., No hay que ir a La Seu, entonces vamos a hacer la cosa aquí arriba en Andorra* (folis 270-271).

Conversa del dia 25 de maig del 2012 amb un altre possible client, dient-li l'acusat que està amb totes les noies a Andorra i que quan arribi a Andorra el truqui (folis 318-319).

Conversa del dia 28 de maig del 2012 amb un client que li demana li pugi una nena a Andorra per estar una hora o hora i mitja amb un amic seu que ha tingut un gran disgust (folis 820-821).

Dues converses del dia 14 de juny del 2012 en les que l'acusat parla amb un client de La Massana dient-li que no hi ha cap noia a La Seu d'Urgell perquè estan totes a Andorra i que d'aquí una estona quedaran lliures, i que el truqui al telèfon d'Andorra (folis 954-955).

També contem amb les declaracions com a testimonis de distints clients, que manifesten contactes per serveis sexuals al Principat, promoguts i facilitats per l'acusat.

A. B. G., qui al Servei de Policia va declarar que l'acusat, a qui coneix amb l'alias de *B.*, que disposava d'un pis a La Seu d'Urgell on hi tenia noies que es dedicaven a mantenir relacions sexuals a canvi de diners, i al que li pagava els diners en efectiu a l'acusat, té declarat que en una ocasió li va pujar una noia a Andorra al seu pis, perquè li fes un massatge, negociant el preu amb l'acusat, i que aquesta noia li va explicar que quan l'acusat les pujava a Andorra cobrava pel servei 150 euros l'hora, dels que l'acusat se'n quedava 100 i a les noies els donava 50 euros (folis 596-598). A la Batllia manifestà que *B.* li proposà de fer-li un servei de massatges al Principat, i que el mateix *B.* li va portar la noia al seu domicili, pagant el preu del servei, 300 euros, que *B.* cobrà amb un TPV portàtil (folis 1611-1612).

Al judici oral, aquest testimoni va ratificar la seva declaració, tot dient que no recordava els detalls, que un dia van anar a la Seu i li van dir que les noies estaven a Andorra que havien pujat a comprar.

Aquests fets troben aval en les transcripcions números 137, 140, 141, 142 i 148 (folis 2782-2787 i 2789). A les converses que consten a les transcripcions núm. 141 i 142, consta que l'acusat li du una noia al pis de A. B. G., al carrer de Les Escoles, indicant-li A. B. G. l'acusat l'escala i número de pis.

El testimoni A. G. L. al Servei de Policia va declarar en sentit similar al de A. B. G., manifestant que tenia coneixement de que l'acusat també es dedicava a pujar les noies al Principat per fer serveis sexuals, que es portaven a terme en un hotel (folis 627-628). A la Batllia manifestà que un taxista li havia comentat que *B.* podia pujar les noies al Principat per fer aquest tipus de serveis, referint-se als serveis sexuals (foli 1426), i al judici oral va ratificar les seves declaracions, afegint que un taxista li va dir que *B.*

pujava noies a Andorra, encara que ell no ho sabia del cert, ni sabia que B. tingués a Andorra un local per exercir la prostitució.

El testimoni J. M. B. al Servei de Policia manifestà que va telefonar a l'acusat per demanar-li informació sobre els serveis sexuals a La Seu d'Urgell, i l'acusat li va oferir els mateixos serveis al Principat (foli 1327). Al judici oral aquest testimoni va ratificar les seves declaracions, i en ser preguntat sobre el que va manifestar de que volia baixar a La Seu i se li proposà els mateixos serveis a Andorra, digué que això no ho recordava però que si surtis a les converses estava d'acord, i que si ho posa a la seva declaració, deu de ser veritat. Aclarí que al final el servei a Andorra no va tenir lloc.

Consten també les transcripcions de els converses amb l'acusat, núm. 225 i 226 de la conversa amb l'acusat (folis 1332-1333).

Contem també amb les manifestacions d'un altre testimoni, taxista del Principat, H. H. M. qui al Servei de Policia manifestà que sabia que l'acusat tenia els seus propis clients a Andorra i en ocasions era ell mateix el que pujava les noies que tenia contractades per aquests clients (folis 639-640), tot i que a la Batllia va manifestar que no li constava que B. es dediqués a pujar les noies de La Seu al Principat (foli 1427). Al judici oral va dir que no recordava la seva declaració feta al Servei de Policia, retractant-se del que tenia declarat de que l'acusat pujava noies per clients a Andorra.

Finalment, el policies que dugueren a terme un servei de vigilància sobre l'acusat. Un d'ells, el Comissari amb carnet professional núm. P0236, manifestà al judici oral que va rebre comunicacions de persones que deien que una persona que feia de taxista portava noies a Andorra, i que van constatar un pis d'Escaldes que era propietat de l'acusat i on hi duia noies. Tanmateix, l'Oficial amb carnet professional núm. P0104, al judici oral manifestà que va rebre comentaris de que l'acusat es podia

dedicar a la prostitució a la Seu i de la Seu cap a Andorra, que era taxista i portava noies a pisos d'Andorra.

Per tot el que s'ha exposat, el Tribunal ha arribat a la plena convicció de que l'acusat va promoure, facilitar i afavorir la prostitució d'algunes de les noies del prostíbul de La Seu d'Urgell fent-les prestar els serveis sexuals al Principat.

Apreciem el delicte major d'afavoriment de la prostitució de l'article 151.1 del Codi penal com a continuat, de conformitat amb el Ministeri Fiscal, perquè foren múltiples els serveis sexuals oferts i/o prestats al Principat per compte de l'acusat, i vàries les noies quina prostitució promovia i facilitava l'acusat a tercers al Principat.

CONSIDERANT QUART. El Ministeri Fiscal també acusa a F. C. F. D. O. d'un delicte major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, tipificat a l'article 423 del Codi penal, en base als fets de que l'acusat, en data 6 de juliol del 2012, posteriorment a la seva detenció, hauria telefonat a dues de les noies que exercien la prostitució, O. D. Y. Q. i a K. R. D. S., a fi de què modifiquessin les seves declaracions efectuades al Servei de Policia i a la Batllia, el que provocà temor a dites noies.

Consta un informe del Servei de Policia de data 6 de juliol del 2012 en el que es refereix que O. D. Y. Q., després de prestar declaració a les dependències policials, va fer una trucada al Servei de Policia manifestant *que en B. l'havia trucat dient-li que volia parlar amb ella, explicant-li que ell en cap moment havia declarat en contra d'ella, ni havia donat el seu nom; Dient-li que la volia veure per explicar-li uns punts els quals no li volia dir per telèfon*, fent constar l'informe que *la Sra. O. D. Y. Q. en aquell moment es trobava molt alterada, nerviosa i cridant per telèfon tot i manifestant que no volia parlar amb ell* (foli 1083). I també consta la declaració al judici oral de l'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. P0294, que va prendre declaració a O. D.

Y. Q., i que té declarat que després de la declaració O. D. Y. Q. el va trucar al Despatx de policia dient-li que l'acusat l'havia amenaçat. Afegí aquest agent que durant la declaració va veure a O. D. Y. Q. molt tranquil·la, i que quan el va telefonar recorda que la dona estava molt alterada.

A la seva declaració a la Batllia, O. D. Y. Q. manifestà que després d'haver declarat davant el Servei de Policia, el dia 6 de juliol del 2012 va rebre una trucada de l'acusat, explicant el contingut de la conversa, *li va demanar si era Bruixot ja que acabava d'arribar dels despatx de policia; la compareixent li va dir que no volia saber res d'ell, afegint que B. li va dir que ell no l'havia compromès en cap moment doncs havia dit la veritat, és a dir, que no ha realitzat cap servei al Principat per compte d'ell. Afegeix que B. li comentà en relació a les converses amb la compareixent que ella havia tingut una relació amb el tal J. i que volia reprendre aquesta relació, fet que no és cert doncs la compareixent mai ha tingut cap relació amb l'esmentat J.* (foli 1402). Aquests fets els hem de posar en relació amb la proposició que l'acusat li va fer a O. D. Y. Q. de prestar serveis sexuals a un client al pis d'Escaldes, proposició que O. D. Y. Q. va declinar, com té manifestat a la mateixa declaració a la Batllia (folis 1400-1402) i resulta de la transcripció núm. 165, conversa entre O. D. Y. Q. i l'acusat (folis 2794-2795).

Com sigui que no consta provat que O. D. Y. Q. hagués prestat serveis sexuals al Principat per compte de l'acusat, doncs sols hi ha una proposició, cal concloure que l'acusat sols pretenia que O. D. Y. Q. digués la veritat, no desprenent-se del contingut de la conversa telefònica entre l'acusat i O. D. Y. Q. cap mena d'amenaça o pressió de l'acusat vers la testimoni per a què variés les seves manifestacions.

Per contra, en relació a K. R. D. S., aquesta declarà en data 7 de juliol del 2012 a la Batllia, en ser preguntada sobre si B. l'havia trucat per telèfon, manifestà *que sí, amb anterioritat a la present*

declaració judicial, explicant que aquest li ha demanat que digués literalment que la compareixent no cobrava per compte d'ell pels serveis sexuals prestats a Andorra. Que li ha dit que digui que el dia que van estar a Escaldes-Engordany no van realitzar cap acte sexual (foli 1189).

Com ja s'ha dir, K. R. D. S. a la mateixa declaració a la Batllia, en quan al servei sexual que realitzaren en un pis a la zona d'Engolasters, va precisar *que ella i la seva companya es trobaven en una roba interior, i que si no van mantenir relacions sexuals, és per quant el client físicament no va poder* (foli 1189).

I com també ja s'ha dit, K. R. D. S., àlies S., a la seva declaració al Servei de Policia manifestà que l'acusat li proposà efectuar serveis sexuals al Principat, serveis que en ocasions no s'arribaren a realitzar però que en alguna ocasió sí que es realitzaren al Principat (folis 1097-1100), declaració que ratificà a la Batllia, en declaració feta amb intervenció del Lletrat defensor de l'acusat (folis 1187-1190), per tant, té validesa com a prova de càrrec. Les manifestacions de K. R. D. S. troben aval a les transcripcions de les conversacions telefòniques núm. 169 a 190 (folis 894-915).

Conclusió de tot això és que entenem provat que l'acusat F. C. F. D. O. va tractar d'influir en la testimoni K. R. D. S., àlies S., en comminar-la per a què modifiqués la seva declaració en el sentit de negar haver prestat serveis sexuals a canvi de preu a Andorra quan dita testimoni havia declarat al Servei de Policia que l'acusat li proposà efectuar serveis sexuals al Principat, serveis que en alguna ocasió sí que es realitzaren al Principat (folis 1097-1100), comminació que suposà una mena de coacció sobre dita testimoni encaminada a que variés el sentit incriminatori de la seva declaració vers l'acusat.

Hi ha lloc, doncs, a apreciar el delicte major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, tipificat a l'article 423.

CONSIDERANT CINQUÈ. L'acusat F. C. F. D. O. és penalment responsable en el concepte d'autor del delictes major d'establiment de prostitució, del delictes major continuat d'afavoriment de la prostitució i del delictes major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, ans definits, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, participació que resulta de la prova practicada, d'acord amb el que precedentment s'ha raonat.

CONSIDERANT SISÈ. No concorren en l'acusat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, per la qual cosa el Tribunal, en atenció al marc legal de cada infracció criminal i d'acord amb la facultat que li confereix l'article 56 del Codi Penal, imposa a l'acusat les següents penes: 1r) pel delictes major d'establiment de prostitució, la pena d'un any de presó, de la qual tres mesos ferms i resta condicional; 2n) pel delictes major continuat d'afavoriment de la prostitució, la pena d'un any i tres mesos de presó, de la qual quatre mesos ferms i resta condicional; i, 3r) pel delictes major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, la pena d'un any i sis mesos de presó, de la qual cinc mesos ferms i resta condicional, fixant en tots els casos en quatre anys el termini de suspensió de les penes condicionals.

Imposem també a l'acusat, de conformitat amb l'article 38. 2 b) i 3 del Codi penal, les penes complementàries de suspensió de l'ofici de taxista al Principat d'Andorra durant dos anys, tota vegada que l'acusat realitzà els fets punibles aprofitant-se de les facilitats que li oferia exercir de taxista al Principat, i de no entrar en contacte amb K. R. D. S., L. A. D. S., T. K. D. R. N., R. D. C. B. C. i O. D. Y. Q. durant el termini de quatre anys.

CONSIDERANT SETÈ. No hi ha lloc a exigir responsabilitat civil.

El Ministeri Fiscal sol·licita, a l'empara de l'article 70 del Codi Penal, el comís del pis d'Escaldes-Engordany.

Certament, l'esmentat article 70.1 del Codi penal disposa que el Tribunal, en el cas de dictar sentència condemnatòria, ha d'acordar els comís dels instruments utilitzats per cometre la infracció. El Ministeri Fiscal entén, doncs, que el pis ans esmentat constitueix un instrument utilitzat per l'acusat per a la comissió dels delictes majors d'establiment de prostitució i d'afavoriment de la prostitució.

El Tribunal declara provat que l'acusat es serví del pis radicat a Escaldes-Engordany, per l'afavoriment de la prostitució al Principat, ara bé, entenem que per raó del principi d'especialitat que conté la regla Primera de l'apartat 2 de l'article 9 del Codi penal, en el cas dels delictes relatius a la prostitució, com són els dels articles 150 i 151 del Codi penal, resulta d'aplicació el règim especial que estableix l'article 161 del Codi penal, en disposició que es comuna a tots els delictes relatius a la prostitució. Aquest article 161 disposa que *En els supòsits tipificats en els capítols III i IV d'aquest títol, si en la realització del fet delictiu s'han utilitzat establiments o locals oberts al públic, el tribunal pot acordar-ne, raonant-ho en la sentència, el tancament temporal o definitiu. També en pot acordar el tancament temporal com a mesura cautelar.*

Si el legislador ha disposat, com a conseqüència accessòria del delicte, el tancament temporal o definitiu de l'establiment on s'exercia la prostitució, essent el tancament una mesura molt menys perjudicial que el comís, àdhuc en el cas de que el tancament sigui definitiu, perquè el tancament en cap cas suposa la pèrdua del dret de propietat, i essent el tancament una mesura incompatible amb el comís, hi ha lloc a concloure raonablement

que el legislador ha volgut excloure el comís del local o immoble en que s'exercia la prostitució.

Per l'exposat, no hi ha lloc al comís d'Escaldes-Engordany.

CONSIDERANT VUITÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Condemnem l'acusat F. C. F. D. O. com a responsable penalment en el concepte d'autor:

Primer. D'un delictes major d'establiment de prostitució, a la pena D'UN ANY DE PRESÓ, de la qual TRES MESOS FERMS i resta condicional.

Segon. D'un delictes major continuat d'afavoriment de la prostitució, a la pena D'UN ANY I TRES MESOS DE PRESÓ, de la qual QUATRE MESOS FERMS i resta condicional.

Tercer. D'un delictes major de tractar d'influir en un testimoni perquè modifiqui la seva actuació processal, a la pena D'UN ANY I SIS MESOS DE PRESÓ, de la qual CINC MESOS FERMS i resta condicional.

Fixem en quatre anys el termini de suspensió de les penes de presó condicionals.

Condemnem a l'acusat a les penes complementàries de SUSPENSÍO DE L'OFICI DE TAXISTA al Principat d'Andorra

durant DOS ANYS i de no ENTRAR EN CONTACTE amb K. R. D. S., L. A. D. S., T. K. D. R. N., R. D. C. B. C. i O. D. Y. Q., durant el termini de QUATRE ANYS.

Imposem a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

No hi ha lloc al comís del pis d'Escaldes-Engordany.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.